

Erfaring, som Flertallet saaledes har indvundet gennem Forhandlingerne i Fjor, er man ikke bleven træt, men vil alligevel blive ved at arbejde ihærdig paa at naa et Resultat og gøre Indrømmelser o. s. v. o. s. v. for at komme det andet Ting i Møde. Det er jo meget prisværdigt, at dette Tings Flertal vil gøre sig Bestræbelser i saa Henseende, og jeg kan kun paa-skønne, at den ærede Ordfører har udtalt sig i denne Retning. Jeg ønsker blot, at Gerningen maa komme til at svare til Ordene. Jeg finder nemlig, at de Gerninger, der hidtil have foreligget for os og for Offentligheden, ikke i tilsvarende Grad staa i Overensstemmelse med disse Ord, som man saaledes har brugt. Maa jeg ganske kort fremkalde i det høje Tings Erindring en lille historisk Redegørelse. Jeg skal ikke komme ind paa lange Betragtninger i saa Henseende, det er kendt for os alle-sammen. Det er almindelig bekendt, hvorledes det andet Ting, da det første Gang havde Toldloven til Behandling, blev færdig med den paa to Maaneder, og disse to Maaneder bleve brugte til ihærdig For-handling med den daværende Finansminister og med forskellige Sider for at opnaa et Resultat. Det er bekendt, hvorledes man strakte sig meget vidt, fra alle Sider kan jeg gerne sige, og Resultatet blev den Gang, at man i det væsentlige blev enig om Toldloven, skønt der ganske vist stod adskilligt tilbage. Saaledes var Stillingen, da Sagen forlod det andet Ting. Derefter har Sagen ligget til Behandling i dette Ting i 3 Aar, første Gang i to Maaneder og derefter i to hele Samlinger. Resultatet af dette Tings Overvejelser i Løbet af disse tre Aar blev, som bekendt, at dette Tings Flertal foreslog 150 Ændringsforslag, som indeholdt 176 Forhøjelser i Forhold til det Kompromisforslag, som Regeringen og det andet Ting i alt væsentligt vare blevne enige om. Det var Resultatet, det er jo tilstrækkelig bekendt fra i Fjor. Disse 176 Forhøjelser indeholdt efter Flertallets egen Beregning, som efter mit Skøn var meget lav, i Forhold til den nuværende Toldlov en finansiel Forhøjelse af den indirekte Beskatning af omtrent 6 Mill. Kr., nemlig omtrent 1 Mill. Kr. paa Toldloven og 5 Mill. Kr. paa den forhøjede Brændevinsskat, en Forhøjelse, som er meget for lavt beregnet. Det var Flertallets Imødekommen i Fjor over for det andet Ting, over for de Bestræbelser, der vare viste fra forskellige Sider for at naa til et Resultat. Da dette Forslag kom til Folketinget i Fjor, tog Folketinget resolutt fat

paa at forhandle det færdigt paa ny, det gjorde det i Løbet af en Maaned, og det blev staaende ved det Kompromis, som ingenlunde er Folketingets Standpunkt. Jeg har atter og atter gjort Indsigelse imod, at dette Kompromisforslag skulde være Folketingets Standpunkt; det er det paa ingen mulig Maade. Det er et Kompromis mellem forskellige Anskuelser, som Folketinget fremdeles stod ved ogsaa i Fjor. Hvorvidt Folketinget fremdeles vil staa ved dette Kompromisforslag lige over for det, der atter og atter kommer frem i dette høje Ting, skal jeg ikke komme ind paa. Men imidlertid, Folketinget vedtog alligevel, til Trods for hvad der var sket i Landstinget i Løbet af de tre Aar, Kompromisforslaget i Løbet af en Maaned, maaske næppe en Maaned, og oversendte det til Landstinget. Men Landstingsudvalget blev slet ikke sammenkaldt, man saa slet ikke paa det af Folketinget oversendte Forslag, Samlingen sluttede, uden at der skete det allerfjerneste her i Salen med Hensyn til Toldlovsforslaget. Saa det forekommer mig ikke at være rigtigt, at man gør Folketinget Bebrejdelser, fordi man ikke naaede det tilsigtede Maal i Fjor. — Jeg skal derefter gaa over til at gentage, hvad jeg for Resten allerede har berørt, og navnlig betone, saa godt jeg kan, at dette Forslag, der foreligger vedtaget fra det andet Ting — der er i øvrigt foretaget forskellige Forandringer deri fra Regeringens Side, men det er i alt væsentligt det samme — er et Kompromis mellem forskellige Anskuelser. Det beder jeg maa blive fastholdt, at det er paa ingen mulig Maade et Udtryk for Folketingets Opfattelse, Folketingets Anskuelse eller Folketingets Ønsker angaaende denne Sag, paa ingen mulig Maade, det er et Kompromis, hvor man har slaaet af paa sine Ønsker og sine Krav og vist Imødekommen i meget høj Grad over for andre Anskuelser for at naa et Resultat. Det beder jeg bestemt fastholdt. Al Tale om Folketingets Standpunkt og Folketingets Forslag har saaledes ikke noget paa sig, der foreligger ikke noget Folketingsstandpunkt for dette høje Ting.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om de Nedsættelser, som den ærede Ordfører nærmere har givet en Oversigt over her i Dag, og som ogsaa ere berørte i Betænkningen. Jeg vil for det første forsøge paa at oplyse, hvorledes man kommer til disse Nedsættelser, for det forekommer mig, at det er en noget ejendommelig Maade, man gaar frem paa for at vise disse Nedsættelser. Naar vi tale om det ene eller det